

DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

ANGINA MALIGNA,

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

PHYSICS

DISSEPTATIO MEDICA,
INAUGURALIS,
DE
ANGINA MALIGNA.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
D. GULIELMI ROBERTSON, S. T. P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ decreto,
PRO GRADU DOCTORIS,
JURUMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit
ARTHURUS BEDFORD,
ANGLUS.

E Coll. Div. Joan. Bapt. Oxon. et
Societ. Reg. Med. Soc.
Extraord.

*Non nobis licet esse tam disertis,
Qui musas colimus severiores.*

MART. Epigr. IX. 12.

Ad diem 12. Septembris, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,XCII.

DISSEMINATED
IN THE

ANGLO-AMERICAN

QUARTER

OF THE AMERICAN

THE AMERICAN
DOCTOR

37. E. 19.

JOANNI BEDFORD,

ARMIGERO,

Sibi

Naturā, animo, consiliis,

Patri optimo,

Ideoque nunquam non maximo opere

Colendo ;

Nec non,

Suo amico

CAROLO SCOT, M. D. S. R. S. &c.

Viro

Animi candore, morum comitate,

Atque ingenii acumine exornato ;

Medico

Peritia ac prudentia

Excellenti ;

Hocce opusculum,

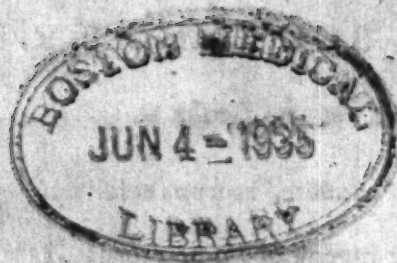
Quale id cunque est,

Summae quidem pietatis atque observantiae

Testimonium,

Lubens offert

ARTHURUS BEDFORD.

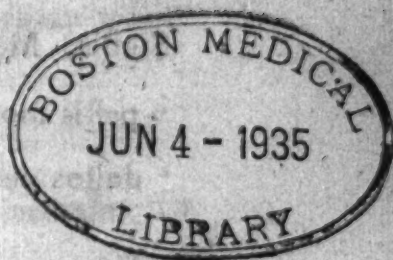
DISPUTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

ANGINA MALIGNA.

Auct. A. BEDFORD.

PROOEMIUM.

MORBUS quidem hicce, utpote frequen-
tior, ac plerumque desubito exitiabilis,
dat fatis argumenti ad scribendum; ideoque,
ex Academiae institutis, de illo, quantum nostra
valebit infirmitas, differere visum est.

1

A

Jam

Jam primum omnium constat, eum, initio fere seculi decimi septimi, in Hispania, Italia, Sicilia, Melite, aliisque circa locis, diutissime ‘pestis more in citissimam mortem pueros et a-
dultos deduxisse *.’

Medici† interea, ab quorum nonnullis signa commode referuntur, valde, malo nimirum magna ex parte ignoto, haerebant; coacti autem necessitate, alius aliud, quod in tali re solet, petere novum quoque consilium coeperunt.

Enimvero inter medicos, id quod necesse sit, dum ipsa evidentiā deest, huc usque de quamplurimis parum convenit. Rationes profecto sunt multo inter se penitus diversae, atque eadem ipsae curationes aliter aliis explicantur. Quinimo contraria eidem malo, eaque, pudendum dictaque

* L. Mercat. Consult. Med. p. 135.

† Mercatus, Sgambalus, Cortesius, &c.

dictuque nefas! ex praejudicata scilicet opinione,
vel salute dissuadente, adhibita sunt. Tale quid
hic quoque olim accidisse postea forsitan videbi-
tur.

Nunc vero exquirere, antiquioribusne hic
morbus innotuerit, nihil expedit; ex Hippo-
crate autem, Celso, aliisque dubitare par est;
caeterum, quoquo modo ea res se habeat, certa
tamen quam speciosa memorare praestat.

Anno quidem millesimo septingentesimo trice-
simo nonoque nostram in insulam primo invasit;
cujus vero de causis propriis nihil, quod equi-
dem sciam, conjecturae traditur; ideoque credi-
derim, eum, sicut complures ejusdem modi, sua
contagia, coelo nempe ipso obsequente, idque
ratione quadam latente atque inenarrabili, la-
tius egisse. Hoc autem tempore haud adeo fac-
viebat, ut valde timendus putaretur, et fortasse
medicos

4 DE ANGINA MALIGNA.

medicos prorsus fugerit, nisi splendidam personam jugulasset.

Paucis vero itidem occisis, non multum animadversionis etiamnum excitavit, neque enim ante annum 1746, quo quidem plurimi homines perierunt, curae id ac formidinis, quod par erat, iniecit. Non urbem tantummodo, sed oppida etiam vicosque proximos infestabat. Aliquando tandem vis ejus paulatim minui videbatur, atque adeo parentes suis liberis, qui omnium maxime periclitabantur, minus metuebant.

In Anglia denique, sub idem tempus, saepe inter vicos circa urbem, saepius tamen in locis prope flumen Tamesim versabatur; caeterum vix ullos, nisi antea ex debilitate procliviores, aut protinus a principiis parum bene curatos, interemit.

DEFINITIO,

DE ANGINA MALIGNA.

5

DEFINITIO.

Quae omnium praecipue arridet, haec est ;
' Cynanche (maligna) tonsillas et membranam
' faucium mucosam afficiens tumore, rubore, et
' crustis mucosis, coloris albescentis vel cineritii,
' serpentibus, et ulcera tegentibus ; cum febre
' typhode et exanthematis *.

HISTORIA.

Omni tempore, frequentius autem hyeme ac
vere, occupat ; omnis aetatis, omnis habitus ho-
mines periclitantur ; magis vero infantes, adoles-
centes, puellae, foeminae, quam adulti, pueri,
virique.

Deinde

* Dr Cull. Nofol. Method. Gen. X. Spec. II.

Deinde alios aliter invadit ; alii primum horrore cum quadam gutturis spurcitia et dolore, nec non molesto rigore colli ; alii, gutture adhuc integro, frigore et calore alternis cum capitis dolore, vertigine, ac torpore ; nonnulli vehemente capitis, dorsi, et lumborum dolore, magna praecordiorum gravitate, assiduoque suspiratu afficiuntur.

Semper autem fere incipit a capitis vertigine, cui interdum animae defectio subit, nec non a frigore tali ac horrore, quae febris intermittentis accessioni adfunt ; magnus deinceps calor excipit, qui, aliquot per horas, frigido horrore cedens, inque vicem succedens, certus demum ac maximus evadit ; caput vehementius dolet ; guttur molestia afficitur ; collum rigescit ; vomitus ac dejectio interdum, sed raro, fiunt. Facies rubet, tumescitque ; aliquando tamen pallescit ac tenuatur ; oculi, quasi ex illacrimando, rubescunt. Calor denique et jactatio, antehac

DE ANGINA MALIGNA

hæc parva, nunc sub vesperam augescunt, durantque ad ipsum mane, quo fere tempore eadem, sudore scilicet prorumpente, aliquatenus minuuntur.

Uva plerumque, tonsillae, velumque pendulum palati nonnihil tumida et subrubicunda sunt; mox complures maculae coloris albescantis vel cinerii videntur; quae quidem serpentes totas pene fauces obtegunt densis crustulis, hisque demum excidentibus, ulcuscula apparent.

Morbo vero ingravescente, nares intus fiunt rubidi ac pene lividi coloris; exit quoque sanies tenuis, crassiorve interdum, quae cutem vicinarum partium erodit; hoc autem infantibus praecipue accidit; verisimiliusque est, aliquid hujus vitiosi humoris cum eorum cibo in ventriculum deferri, idemque illum ipsum, nec non intestina itidem, ut faciei cutem, afficere. Hinc talis dejectio aliquando sequitur, quae viscera quodammodo

8. DE ANGINA MALIGNA.

modo exulcerata indicat; quin etiam partes circa anum aliquando cute admodum privantur; unde colligere par est, faniem istam tota per intestina noxiam usque manere.

Exanthemata saepius, die secundo, oriuntur, quae interdum unam duntaxat partem, interdum rubore totam faciem, collum, pectus, brachia, nonnunquam etiam corpus universum, idque manifesto cum tumore, occupant. Est quidem, ubi nulla hujusmodi unquam fiunt, atque alias quoque aliter tempore variant; alias enim tertio quartove die, alias quinto seriusve exoriuntur. Quatriduum fere obversantur, squamulisque ex summa cute decidentibus finiuntur.

Porro autem de exanthematum effectis inter medicos parum constat; nonnulli enim putant, febriculam aliave signa nihil omnino neque ortu eorum, neque abitu leniri; alii contra, om-

nia

nia eorum ortu levare *. Hinc illud, medium scilicet inter diversas sententias, proximum vero videri potest, quod alias ita in melius mutatio fit, alias non item.

Caeterum D. Huxham auctor est, exanthemata, citius nempe orta, utique si squamulae ex summa cute plurimae recidunt, spem prope certam facere; eadem vero, livida jam, vel immature finita, nil nisi metum proponere.

Lymphaticae glandulae circa collum adeo nonnunquam tument, ut suffocatio instare videatur; quod quidem fit ex acri materia absorpta, quae in fauces effunditur. Morbo autem incrementum, collum et guttur magno tumore, oedematosis qui audit, circumcirca afficiuntur; unde, faucibus nimirum coarctatis, periculum

† B maxime

* Dr Cullen, First Lines, p. 314. Russ. Anim Econ. p. 109. Huxham, p. 232.

maxime augetur. Sub quo casu, tametsi paratides moleste admodum tument, malum nihilominus plerumque melius finitur, quam cum interiora vexantur *.

Calor et jactatio sub noctem augentur; interdum quoque delirium nascitur, quod quidem sui generis esse videatur; namque homo aliquid interrogatus prudenter satis respondet, verum solus loqui aliena solet †.

Denique, summo de incremento nihil certi dici potest; nonnulli etenim vel primo die, plerique autem tertio, quarto, quintove convalescere coeperunt; siquidem tunc rubor cutis calorque minui incipiunt; pulsus arteriarum, antehac plerumque citatus, fit tardior; tumor extrinsecus desinit; ulcuscula fanescunt; homoque

* Hippoc. Aphor. 7. 49.

† D. Fothergill.

DE ANGINA MALIGNA.

11

mòque paulatim in pristinum habitum restituitur.

DIAGNOSIS.

Cuivis, utcunque animadvertenti, facile apparebit, quam difficile sit, morbum hunc notis sui certis propriis discernere.

Cynanche Maligna et Scarlatina Anginosa inter sese simillima sunt; utraque enim contagia sua per populum agunt; eodem modo invadunt, eademque signa primum in gutture exhibent; nec non utrisque rubra exanthemata, proclivitas ad delirium, atque arteriarum pulsus creber, exiguus, variusque adsunt.

Quae cum ita sint, minime mirum videri debet, si tanta similitudo errorem creat, quo alterum pro altero, vel etiam utrumque pro uno atque eodem habitum sit et habeatur.

Decet

Decet omnino tentare viam, qua error iste vitari possit; quippe quia in hoc ordo felicis curationis totus vertitur. Quod si ausis excidam, voluisse tamen pro virili parte haud poenitebit.

Cynanche Maligna vere et hieme; Scarlatina Anginosa aestate atque autumno plerumque advenit.

Deinde, prior corpora magis irritabilia, infantes itaque, adolescentes et foeminas; posterior annis robustos, tamque viros, quam foeminas validiores, saepius occupat.

Porro autem, in hac cutis ipsa est coloris coccinei, laevis, (sin minus, pustulae tamen sunt apice albo,) nec non semper calida et sicca; in illa cutis subrubet, mane parvo sudore madescit, ac pustulae magis, quam interstitia, rubent.

Denique,

Denique, aliae sunt differentiae, quas memorare operae erit pretium.

In Cynanche Maligna, saepe dejectio fit, neque ullus certus est finis; in Scarlatina Anginosa alvus sub ejus adventum ex consuetudine fertur, et die tertio, quinto, octavo, vel undecimo finis fit; haec denique ad inflammationem potius, illa ad putredinem spectat.

Jam demum, hisce provisus, crederet aliquis, rem ad liquidum perductam esse. Atqui longe aliter est. Quid ita? Quia nimirum omnia signa, supra comprehensa, admodum raro in morbo utrovis simul obversantur. Nunc itaque, cum unum duntaxat eorum aut alterum plane deprehendantur, quam plurimum loci consultationi atque arbitrio curantis relinqui necesse erit. Quid igitur faciendum est? Idem sane, quod in quolibet alio casu, id est, communia quidem non negligere, propria tamen cum cura, quam

quam impensissima intueri, hisque tantummodo insistere oportebit.

Deinde sequentibus, nisi forte animus fallit, Cynanchen Malignam ab ea, Tonsillaris quae appellatur, distinguere in promptu est.

Enimvero pars ipsa, quae maxime omnium plerumque afficitur; modus, quo corripitur aliquis, nec non signorum ordo, atque exitus, omnia haec in utrisque inter sese differunt.

Nunc autem eas proprietates, quippe ne mediocriter quidem rei medicae docto peritoque ignotas, fusius differere supervacuum est.

In praesentia vero illud commemorari convenit, quod in Cynanche Tonsillari inflammatio loci praecipue omnium vexat; hinc cuncta signa, in primis acutus subsultans dolor, isque ex humoribus devoratis multo vehementior, oriuntur;

contra

DE ANGINA MALIGNA.

contra in Cynanche Maligna totum corpus quasi stimulo sui proprii generis urgeri videtur, et guttur, quanquam semper majus minusve, attamen nonnunquam parum, laborat.

Postremo, id quoque, coronidis loco, forsitan accedere debet, quod in hac detractio sanguinis, purgatio, ac refrigerantia semper fere jugulant; in illa contra eadem, mature scilicet et curiosius adhibita, admodum raro vincuntur.

Ac de Diagnosi haftenus; videamus nunc de

CAUSA PROXIMA.

Cum omnis fere cognitio multis est obstructa difficultatibus, vix opus est praefari, quantum in hac re sit obscuritatis, ac ideo quantulum vel probabili argumentatione concludi queat.

Quicunque

Quicumque eam medicinae partem, pathologia quae vocatur, curiosius animadverterit, is profecto sentit, quam nihil aut parvulum adhuc definitum sit, aut certum, votoque expetit, misericordia nempe et humanitate commotus, ut paululum quiddam hujusmodi amplius vel sibi vel studiorum, fociis aliquando tandem contingat.

Doctrinam vero Proximarum Causarum occultam usque et involutam esse nihil magis testatur, quam illud ipsum, quod Professor *, nostri seculi decus, qui industria atque acumine atque experientia, si quis unquam alius, pollebat, hucce loci illustrationis partem et evidentiae attulisse videatur.

Nec meus hic sermo est, neque enim is sum, qui disputationi, vel auctoritati cujusquam fidem temere derogari velim, sed sensus hominum communis rationes omnes singulas, nisi usu comprobatas, jure suo reprehendit culpatque.

Hinc

* D. Cullen.

Hinc quidem satis constat, tyro utique in medicina caveat opiniones commenticias oportere, quippe quae inter casus deinceps offerendos transvorsum trudere valeant a recte consulendo.

Caeterum de modo, quo Proximae Morborum Causae plane demum expediantur, nullus dixerim; certe autem ad rem nonnihil pertinet, omnia, quanquam nostris sententiis abhorrentia, quae a feracioribus ingeniis proponantur, aequo animo perlegere. ‘Plinius M. etiam dicere solebat; Nullum esse librum tam malum, ut non aliqua parte prodesset.’ Itaque ergo, Apes quodammodo debemus imitari, quae vagantur et flores carpunt; deinde, quicquid attulere, disponunt ac per favos dividunt; et succum varium in unum saporem mixtura quadam et proprietate spiritus sui mutant †.

†

C

PROGNOSIS.

* C. Plin. Epist. 3. 5. 10.

† Macrob. Saturn. ex Senec. Epist. 84.

P R O G N O S I S.

Natura hominum ita comparata est, ut caris omnibus omnino consulatur; hinc, periculo instante, metus, maloque jam urgente, expectatio eventui sollicita atque anxia. Quapropter medicum decet, et animi sui causa, et gratia aliorum, qui aegrotanti palleant, posse cogitatione futurum praecipere.

Atque etiam sperandum est affore tempus, usu scilicet progrediente, quo probabilius multo praefagiri queat.

Putarit quidem aliquis nihil aut non multum boni inde oriturum esse; quippe quia medicus ita remissior foret, atque aeger calamitosior, ante miseras miser. At vero quo apertius sit periculum, eo, ut videtur, major curantis animad-

versio

versio et diligentia esse debet. Ac ramen etsi aliquando necessitatem ultimam denuntiare minime expediret, tamen aliquando non item; quoniam hinc fortis petatur animus, 'mortis terrore carens, Qui spatium vitae extremum inter munera ponat Naturae.'

Verum hodie usque "conjecturalis ars est medicina, ratioque conjecturae talis est, ut cum saepius aliquanto responderit, interdum tamen fallat nos; neque enim respondet ei plerumque non solum conjectura, sed etiam experientia. Neque id evitare humana imbecillitas in tanta varietate corporum potest."

Caeterum "est utique prudentis hominis, ubi gravis metus sine certa tamen desperatione est, indicare necessariis periclitantis, in difficili rem esse; ne, si victa ars malo fuerit, vel ignorasse, vel fefellisse videatur."

Sed

Sed adhibeat oratio modum, et redeat illuc, unde deflexit.

Jam primum omnium ex ipsa morbi natura, signorum qualitate, nec non aegri aetate et corpore praesagium capiatur oportet. Quod quidem aliud in aliis malis, id est, magis minusve dubium, fieri necesse est. In nullo autem omnino incertius vel fallacius, quam in hoc, de quo agitur. “Idque in his, quae salutaria sunt, dico; siquidem etiam spes nimis saepe frustratur, et moritur aliquis, de quo medicus securus primo fuit.”

Anni deinde tempus, morbique ipsius frequentiam animadverti conveniet; quippe quia morbi, ad putredinem spectantes, semper in autumno, quam vere, perniciosiores sunt; atque etiam quicumque contagia agat, is primum scilicet ortus, longe acerbius, neque aetati, nec sexui parcens, quam deinceps, saevire solet.

Porro

DE ANGINA MALIGNA.

ff

Porro autem sanguis ex naribus, ore, auri-
busve, copiosius fluens periculum ostendit;
quippe quia multum languoris inde subsequitur,
aliaque indicia pro illius nimietate pejora fiunt.

Malum quoque est, si diarrhoea haud levis,
ab initio orta, morbo increscente, permanet;
opio quidem atque astringentibus paulisper sup-
primi potest; plerumque tamen auctior repetit,
viresque confumit.

Denique, si tertio quartove die signa nihil se
remiserunt, atque delirium supervenit; si tu-
mores in gutture magni et flaccidi fiunt; ton-
sillae nigrescunt; ex ulceribus putris sanies et
tetri odoris fertur; si dejectio est non volunta-
ria; sudor plurimus fluit; spiritus difficiliter
redditur; si pulsus arteriarum languescit, atque
extrema corporis frigescent, in propinquo mors
est.

Contra

Contra autem scire licet, hominem non periclitari, si signa leviora sunt; si oculis suus manet nitor; nausea ac dolor circa ventriculum minuuntur; aliqua est appetentia cibi; si post exanthemata vomitus et dejectio desinunt, aliaque modico sudore, qui plerumque sub mane fit, levantur.

RATIO MEDENDI.

Nunc vero praeter caetera, quae modo Proximam Causam specialiter nominari vetabant, illud quoque animum subit, quod opella haecce ad usum praecipue spectat, ideoque omnis argumentatio subtilis sine fraude omitti potest.

Hinc rationes, quibus medicamenta, in huiusmodi casu usitata, aut acrimoniam putredinemve materiae circumactae minuere posse, aut spasma auxiliari, itaque cunctas actiones restituere

tuere putentur, haud in magno equidem ponam discrimine. Effectus duntaxat ipsos, ratiocinatione nimirum, ut aequum est, feracioribus ingeniis relicta, memorare lubet.

Prius vero ordinem curationis, olim adhibitae, paucis referre convenit, quam ejus, quae nunc praescribitur, ut ita facilius ex utriusque comparatione verum judicium interponi queat.

In Italia igitur atque Hispania, ubi morbus hicce, ut supra dictum est, plurimos oppressit, medici, protinus inter initia, omnibus sanguinem, incisa vena, detrahi atque alvum purgatione sollicitari jubebant. Utrum fane hoc, an illud prius fieri debeat, dubitare videntur; sed duo ista deinceps esse omnino necessaria affirmant contenduntque.

Quam inutilia autem sint utraque, vel potius quam perniciofa, nemo hodie, vel mediocriter
quidem

DE ANGINA MALIGNA

quidem doctus, ignorat; atque etiam mirum est, ea tamdiu, nuper enim admodum submota sunt, aliquid loci in hujusmodi casu obtinuisse.

D. Fothergill tandem princeps et scriptis suis et efficaci curatione errorem coarguit; brevique sententia ejus omnibus singulis probata est.

Hic enimvero edidit de hac re libellum, non carum auro contra, quo satis luculenter ostendit, missionem sanguinis ac dejectionem nihil omnino prodesse; quin etiam eadem, morbo nempe ipso leviori, admodum nocere; atque calorem, jactationem, delirium, difficultatemque spiritus, quae in aliis morbis ita minuantur, in hoc certe istis ipsis adaugeri.

Ille quidem, si quando infirmitas esset haud vehemens, atque inflammatio contra haud levis, sanguinem mitti debere confessus est; sed affirmat, quanquam ita tumor circa tonsillas faucesque

cesque nonnihil defidat, crustulae occalescant
atque abeant in lividum nigrumque colorem,
nec non calor, atque arteriarum pulsus primo
paululum quiddam in melius referantur, attamen
semper fere omnia cito in pejus ruere; subeunt
etenim difficultas spirandi, frigidi sudores, stu-
por, et durae gravis inclementia mortis.

Caeterum idem quoque auctor est, cathartica
vel lenissima pariter laedere.

Quae cum ita sint, D. Fothergill multisque a-
liis testibus, quis est, qui dubitet, omnia evacu-
antia esse huic morbo alienissima, utique si vires
antea adversa valetudine, intemperantia, animi
affectibus, deprimentes qui vocantur, aliove quo-
cunque modo infractae fuerint.

Medici quoque olim, eodem decepti errore,
in hoc genere Nitro, Spiritu Mindereri, Salibus,
Neutri qui appellantur, &c. nimio plus usi sunt;

†

D

namque

namque id genus omnia, utpote ad inflammationem apprime commoda, possunt fortasse paululum modo juvare.

Hydragyrus denique ab aliquot in America laudatur; qua vero de causa nobis parum liquet. Apparet sane, eum ibi semper cum cortice Peruviano aliisque valentioribus fuisse adhibitum; unde facile credideris, effectus, proprie et vere huic tribuendos, ad illum, forsitan ex rei novitate, adscribi potuisse. Caeterum Hydrargyrus, id quod nemo nescit, in primis evacuare valet, ideoque in hujusmodi casu non supervacuum modo est, sed etiam contrarius; atque expectorando quoque cedere multis id genus aliis, mea quidem sententia, videtur*.

Verum

* Sic sane, duobus fere abhinc annis, quo quidem tempore hocce commentarioli scriptum est, judicabam. Verum haud ita pridem D. Scot, amicus meus, qui artem salutiferam

Verum his, sicut aequum est, dimissis; veniamus nunc ad alterum curationis modum, omnibus etsi numeris non absolutum, multo certe probabiliorem, ni frustra medicinam docuere magistri.

Jam inde usque ab initio, utique si aliquid nauseae adest, Ipecacuanha, eaque cum chaemelo decocto ingeri debet; ita enim haud parum proficitur, quatenus ventriculus exonatur, ac levior fit Diaphoresis.

Mox paulo corticem Peruvianum, eumque liberaliter ac frequenter, dari oportet.

Hujus quidem effectus adeo mirifici sunt et
citi,

salutiferam Londini feliciter exercet, dixit, sese, quippe qui expertus fuerit Hydragrym, inter principia protinus datum, plurimum proficere, brevi libellum de ejus facultatibus in hujusmodi casu publicaturum esse.

citi, ut complures rationem ejus rei, quod sane difficilius factu videtur, afferre tentarint. Nonnulli causam ex illius amaritudine, alii ex propria adstringendi facultate trahere volunt. Atqui bene multa sunt et amara et astringentia, quae nihil tale efficiant. D. Cullen, ex eo, quod prius effectum suum exhibet, quam in sanguinis copiam deduci potest, arbitratur, illum ventriculi nervos, itaque ergo totum Nervosum Genus afficere. Caeterum qua ratione cunque res fiat, satis constat, eum vires reficiendo citius prodesse.

Variis autem modis remedium hocce praecipuum adhibetur. Sed D. Cullen*, qui hac in re mihi unus est instar omnium, censet, pulverem maxime auxiliari; quippe quoniam materia decoquendo semper aliquatenus mutatur, ac partes subtilissimae, quae quidem optimae, exhalando abeunt.

Interdum

* First Lines, &c.

Interdum vero stomachus eum continere nequit; sub quo casu duplum ex inferioribus partibus infundi debet, simulque vomitus per haustus, Effervescentes qui vocantur, sistatur oportet.

Est quoque, ubi Diarrhoea subsequitur; tum Pulvis Cascarillae, quae, utpote astringens, alteri dat opem, aliterque conjurat amice, maxime omnium convenit.

Interea autem curiosius ulcera in faucibus animadvertere expedit; ad haec gargarizationibus, quae astringant, putredinemque cohibeant, utendum est; caeterum ea, quae constat ex Tinctura rosarum spirituque salis marini, satis commode respondet.

Cantharides illitae, Linimentum Volatile, aliaque id genus, collo imposita multum proficiunt.

Vapores myrrhae et camphorae, ex aceto mel-
leque

leque coëtorum, ad pulmones per instrumentum, Inhalator qui audit, delati, nonnihil adjuvant, quippe qui gravitatem spiritus levant, ac salivam faciunt ut fluat.

Homo, protinus a morbi principiis, continendus est in conclavi, quam mundissimo, quo multum et purum aërem trahere possit; cum eo tamen, ut exhalatio per cutem nequaquam impediat.

Quod ad victus rationem attinet, generibus praesertim farinaceis, juscule ex pane et aqua confecto, Sago, similibusque, nec non aestivis fructibus, qui Diarrhoeam non invitent, et Vino Rubro, aqua acidisque mineralibus diluta, utendum est.

Denique, si his, quam curiose servatis, exercitatio remissior atque aër purus accesserint, nil nisi bonum, ea scilicet ex fiducia, quae sit rebus humanis, sperandum foret.

Nunc

Nunc enimvero, hocce opusculo qualicunque demum peracto, Gratias, easque justissimas, Professoribus Medicinae consultissimis, qui Almam hanc Academiam ornant, publice agere atque habere convenit omnino juvatque. Neque unquam sane meminisse pigebit, officia nec pauca, nec parva, mihi inter studii medici curriculum a Medicis Valetudinarii Sancti Bartholomaei Londinensis impensa, a D. Austin praecipue, cui profecto ob virtutes singulares, quae quidem Doctrina tantummodo ac felici curationis ratione aequentur, non nostrum est digna praeconia dare.

F I N I S.

Hanc enim, hanc opusculo quidam
 dantem per se, G. alia, estque iustitia, pro-
 pterea hanc consuetudinem, qui Alama
 hanc Alamae erant, publice agere etiam
 hanc, contra omnia iura, hanc an-
 gnam hanc mentis hanc, ovis nec parva
 nec parva, non hanc modo curandum
 a M. V. hanc hanc hanc hanc
 hanc hanc hanc a B. Alia hanc
 hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 hanc hanc hanc hanc hanc hanc

